

NGƯỜI NIỆM PHẬT NHẤT ĐỊNH PHẢI ĐẦY ĐỦ BA TÂM Tâm Lương Đào Mạnh Xuân

TRÍCH DẪN:

Quán Vô Lượng Thọ ghi: “Nếu chúng sanh nguyện sanh về nước kia thì nên phát khởi ba tâm là **tâm Chí thành, tâm Tin sâu, tâm Hồi hướng phát nguyện**. Hễ đầy đủ ba tâm này thì nhất định được sanh về nước kia”.

Sau khi đọc xong ba phần “**tâm Chí thành, tâm Tin sâu, tâm Hồi hướng phát nguyện**” ở dưới đây, chúng tôi thấy hay quá, cần tóm tắt thành bài văn vắn cho dễ nhớ, hầu giúp hằng ngày thường xuyên tu tập. Trước tiên xin mời quý vị đọc phần văn vắn và sau đó xin đọc phần trích dẫn:

Người niệm Phật nhất định phải đầy đủ ba tâm

Tu Tịnh Độ, muốn được vãng sanh,

Phải Hồi Hướng Phát Nguyện, Chí Thành, Tin Sâu.

Chí Thành lấy **Chân Thật** làm đầu.

Cả Thân, Khẩu, Ý: khắc sâu thực hành.

Chớ cố hiện tướng Thiện Lành,

Ra vẻ Tinh Tấn, thật tình giả tâm.

Còn Tà Vạy, Gian Trá, Tham Sân,

Giả dối, Tánh Ác, tu tập siêng năng bằng thừa.

Ấy hạnh Tạng Độc, Hư Giả biết chưa !

Cầu sanh Tịnh Độ, Phật chẳng vừa lòng đâu!

Lấy **Tâm Chân Thật** tu tập dài lâu,

Ao Sen Thất Bảo lẽ nào thiếu tên!

Dù ai nói ngả nói nghiêng,

Tin Sâu Tịnh Độ vững như kiềng ba chân!

Ta trôi lăn sinh tử bao lần,

Gây nhiều tội lỗi, khó phân thoát ra.

Tin sâu bốn tám nguyện Phật Di Đà.

Nương theo nguyện lực để mà vãng sanh.

Phật Thích Ca khen ngợi chí thành

Y, chánh báo cõi Phật, mong rằng người tin.

Chư Phật mười phương cũng khuyên:

Phàm phu niệm Phật hiện tiền vãng sanh.

Sao là **Hồi Hướng Phát Nguyện Tâm?**

Riêng cầu mình thoát khỏi cõi trần khổ đau!

Còn phải cầu chúng sanh khắp nơi đâu,

Chóng thành Phật đạo để mau độ đời.

Còn cầu mình giải thoát thôi!

Vì tâm cạn hẹp, khó về nơi Non Bồng!

Tâm hẹp quá xấu đến thấy không!?

Người Tu phải mở rộng lòng, tốt hơn!

Trích Dẫn:

Quán Vô Lượng Kinh Sớ ghi:

(1):“**Tâm Chí thành**, trong đó, chí là chân, thành là thật. Ý muốn nói giải hạnh của ba nghiệp thân, miệng, ý nhất định phải được xuất phát từ tâm chân thật. Không được bên ngoài hiện tướng hiền thiện, tinh tấn, bên trong giả dối không thật, đầy dẫy tham sân, tà vạy, gian trá, tánh ác khó trừ, giống như loài rắn rết. Tuy khởi tu ba nghiệp, nhưng đều gọi là tạp độc, cũng gọi là hạnh hư giả, không gọi là chân thật.

Nếu tạo tác như thế mà tâm khởi hạnh tu tập, dẫn cho thân tâm siêng năng lao khổ, ngày đêm cấp thiết hành trì như cứu lửa cháy đầu, thì cũng đều gọi là thiện xen lẫn độc. Nếu muốn hồi hướng hạnh tập độc này cầu sanh về cõi Tịnh của Đức Phật kia, thật không thể được. Vì sao? Chính là do Đức Phật A-di-đà khi còn là Bồ-tát, dù chỉ trong một niệm, một sát-na, **ba nghiệp tu tập đều từ tâm chân thật.** Tất cả những hành vi, những mong cầu cũng đều chân thật. Chân thật có hai loại là **chân thật tự lợi và chân thật lợi tha.**

Chân thật tự lợi lại có hai:

Một, trong tâm chân thật ngăn chặn, xa lìa cõi uế và các pháp ác; đi, đứng, ngồi, nằm đều quán tưởng ta đồng với các Bồ-tát để ngăn chặn và xa lìa các pháp ác.

Hai, từ tâm chân thật siêng năng tu tập các pháp thiện của phàm thánh, của mình và người.

Từ tâm chân thật, miệng khen ngợi Đức Phật A-di-đà và y báo, chánh báo cõi kia.

Từ tâm chân thật:

*miệng chê bai các việc khổ đau, xấu ác của y báo, chánh báo trong ba cõi, sáu đường,
*đồng thời khen ngợi những việc thiện mà ba nghiệp của chúng sanh đã tạo. Nếu nghiệp bất thiện thì cần thận mà xa lánh, không nên vui thuận theo.

Lại **từ tâm chân thật,** thân hành thiện, chấp tay lễ kính, dâng cúng tứ sự lên Đức Phật A-di-đà và y báo chánh báo cõi kia.

Từ tâm chân thật, thân nghiệp khinh chê, nhằm lìa y báo, chánh báo của mình và người trong ba cõi sanh tử này.

Từ tâm chân thật, ý nghiệp suy nghĩ, quán tưởng, nhớ nghĩ Đức Phật A-di-đà và y báo chánh báo cõi kia như hiện trước mặt.

Từ tâm chân thật, ý nghiệp khinh chê, nhằm lìa y báo, chánh báo của mình và người trong ba cõi sanh tử này.

Ba nghiệp bất thiện, nên xa lìa từ tâm chân thật;

Ba nghiệp thiện cũng phải tạo từ tâm chân thật. Không phân biệt trong tâm hay ngoài thân, tạo thiện hay lìa bất thiện, **nhất định phải chân thật, cho nên gọi là tâm Chí thành.**

(2): Tâm Tin sâu: có hai nghĩa:

Nhất định tin sâu thân ta hiện nay là phàm phu sanh tử gây tạo nhiều tội lỗi, từ vô số kiếp đến nay chìm đắm, lưu chuyển không có cơ hội thoát ra;

Nhất định tin sâu bốn mươi tám nguyện của Đức Phật A-di-đà nhiếp thọ chúng sanh, không nghi ngờ, không lo nghĩ; nương nguyện lực ấy nhất định được vãng sanh.

Nhất định tin sâu Đức Thích-ca nói ba phước, chín phẩm, định thiện, tán thiện, xác chứng và khen ngợi y báo, chánh báo cõi kia trong kinh Quán Vô Lượng Thọ là để cho người ưa thích.

Nhất định tin sâu kinh A-di-đà nói vô số các Đức Phật trong mười phương khuyên tất cả phàm phu niệm Phật nhất định vãng sanh.

Tin sâu, tức kính nguyện các hành giả chỉ một lòng tin lời Phật, chẳng tiếc thân mạng, quyết định theo lời dạy tu hành; Phật bảo bỏ thì ta bỏ, Phật bảo làm thì ta làm, Phật bảo đi thì ta đi... Đó gọi là tùy thuận lời Phật, tùy thuận ý Phật, tùy thuận nguyện Phật, cũng gọi là đệ tử chân thật của Phật.

Tất cả người tu hành chỉ nên nương theo kinh này (Quán Kinh), **tin sâu mà thực hành**, nhất định Phật không dối gạt chúng sanh. Vì sao? Vì Phật là bậc có lòng đại bi tròn đủ, nói lời chân thật. Ngoài Phật ra, tất cả các bậc phàm thánh khác, trí tuệ chưa viên mãn, còn đang ở giai vị tu học, chưa dứt trừ hai chướng là chánh sử và tập khí, quả nguyện chưa thành, dấu suy lường lời Phật, nhưng chưa thể quyết định; tuy có bình phẩm, nhưng cần phải có Phật xác chứng mới quyết định được. Nếu hợp ý Phật, mới ẩn khả “như thế, như thế”. Nếu chẳng hợp ý Phật, thì nói “lời của các ông, ý nghĩa chẳng phải như thế”, chẳng ẩn khả. Như vậy tức đồng với lời vô kí, vô lợi, vô ích. Phật ẩn khả, tức tùy thuận chánh giáo của Phật. Nếu là lời của Phật, tức chánh giáo, chánh nghĩa, chánh hạnh, chánh giải, chánh nghiệp, chánh trí. Dù ít, dù nhiều, không luận bỏ-tát, trôi người... thuyết, đều phải định đúng sai. **Nếu là lời Phật nói thì đó là giáo liễu nghĩa**, nếu là bỏ-tát... nói thì đều gọi là giáo bất liễu nghĩa.

Cho nên hôm nay kính khuyên những người có duyên vãng sanh, **chỉ nên tin sâu lời Phật**, nương theo đó chuyên tâm hành trì, không nên tin dùng giáo không tương ưng do Bỏ-tát... nói để rồi chướng ngại, ôm mỗi nghi ngờ, tự mê lầm, mất đi lợi ích lớn vãng sanh.

Tâm tin sâu, tức quyết định kiến lập tự tâm vững chắc, thuận với chánh giáo của Phật, vĩnh viễn trừ bỏ những nghi lầm, không bị những biệt giải, biệt hành, dị học, dị kiến, dị chấp làm xao động hay lui sụt.

Hỏi: Người đời trí huệ nông cạn, phiền não sâu dày, nếu gặp người có giải hạnh bất đồng, khéo dẫn kinh luận chứng minh rằng “tất cả hàng phàm phu nhiều tội chướng không thể vãng sanh”, gây trở ngại, thì phải làm thế nào đối trị, để thành tựu tín tâm, quyết định tiến thẳng, không sanh tâm sợ hãi, thoái lui?

Đáp: Nếu có người dẫn kinh luận, chứng minh là không thể vãng sanh, thì nên Đáp rằng: “Tuy nhân giả dùng kinh luận minh chứng cho việc không thể vãng sanh, nhưng ý ta nhất định không bị ngài phá hoại. Vì sao? Không phải ta không tin những kinh luận ấy, ta tin tất cả, nhưng Đức

Phật nói kinh luận ấy cho thời gian khác, nơi chốn khác, căn cơ khác, lợi ích khác. Hơn nữa, khi Phật nói kinh ấy chẳng phải là lúc thuyết các kinh Quán Vô Lượng Thọ, kinh A-di-đà... Phật thuyết kinh giáo, thích ứng các thời đại và căn cơ cũng khác nhau. Hơn nữa, những kinh luận ấy Đức Phật nói về giải hành chung cho hàng Bồ-tát và trời người. Nay Phật nói Quán Kinh gồm hai thiện Định-Tán, là vì bà Vi-đề-hi và những chúng sanh trong đời năm trước chịu năm khổ mà xác chúng được vãng sanh. Vì lí do này mà hôm nay ta một lòng tuân theo lời Phật dạy, quyết định hành trì. Dầu Ngài có nói trăm ngàn vạn ức lời “chẳng được sanh”, cũng chỉ giúp ta thành tựu thêm lòng tin thanh tịnh mà thôi!”

(3):HỒI HUỚNG PHÁT NGUYỆN TÂM

Trích Kinh Niệm Phật Ba-La-Mật:

Thế nào gọi là HỒI HUỚNG PHÁT NGUYỆN TÂM?

Này Diệu-Nguyệt! **HỒI HUỚNG PHÁT NGUYỆN TÂM** nghĩa là khởi cái tâm chí như thế này: không riêng gì bản thân mà cầu xuất ly Ta-bà loạn trước, khổ não; trái lại, phải nguyện vì hết thảy chúng sanh khắp ba cõi sáu đường mà cầu vãng sanh Cực-Lạc, chóng thành tựu Phật đạo để tế độ quần mê.

Tại sao vậy? **VÌ MUỐN CÁI QUẢ ĐỨC SIÊU VIỆT TỐI THƯỢNG THÌ PHẢI PHÁT KHỞI CÁI TÂM CHÍ QUẢNG ĐẠI, DỮNG MÃNH.** Người niệm Phật nếu đem cái tâm thái hời hợt, hẹp hòi, yếu hèn, chỉ riêng vì giải thoát bản thân thì chẳng bao lâu sẽ chiêu cảm cái quả báo nhỏ bé, nông cạn, tầm thường, không xứng hợp với Bản-hoài chư Phật, chẳng tương ứng cùng Bản-nguyên vĩ đại Bi-Trí Viên Mãn của Đức Phật A-Di-Đà cho nên khó được tiếp dẫn về nơi cõi nước Tây Phương.

Lại nữa, người niệm Phật còn phải đem tất cả công đức thực hành Sáu Ba-la-mật, Bốn Nhiếp-pháp, Bốn Vô-lượng-tâm hoặc Ba mươi bảy Phẩm-trợ-đạo ... mà hồi hướng khắp anh em, cha mẹ, bằng hữu, chư Thiên, chư Tiên, bốn loại chúng sanh kẻ oán người thân đều được an trụ trong Phật danh **NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT**”.

Kính mong quý bạn đọc cố gắng cùng chúng tôi đọc kỹ ba phần **“Tâm chí thành, tâm Tin sâu và tâm Hồi hướng phát nguyện”** để hằng ngày ghi nhớ tu tập, nguyện cầu khi lâm chung được Phật và Thánh Chúng đón về Tây Phương Cực Lạc.

Nếu có nhiều bạn đạo hữu duyên hưởng ứng thực hành, chúng tôi xin đem công đức này hồi hướng cho tất cả pháp giới chúng sanh tương lai đồng sanh về Tịnh Độ.

Xin chân thành cảm ơn quý vị đã đọc bài viết và thực hành./.